

da den allerede er en Kendsgerning. Dernæst var det ærede Medlem bange for, at naar en saadan Adressedebat sluttede med en Tillidsafstemning til det nuværende Ministerium, vilde Socialdemokraterne og Højre være nødte til at blive siddende, og det vilde se underligt ud, mente han. Jeg finder nu, at det er meget naturligt, det nuværende Ministerium sidder jo i Kraft af Venstrereformpartiets Politik og hverken i Kraft af Socialdemokratiets eller Højres. Det er derfor ogsaa kun nødvendigt for dette parlamentariske Ministerium at have Tilslutning fra Venstrereformpartiet. Det vil ikke i mindste Maade genere Ministeriet, selv om baade Socialdemokraterne og Højre bleve siddende, naar der skulde stemmes om en saadan Tillids-erklæring. Saa mente det ærede Medlem endvidere, at det vilde have set parodisk ud, dengang Højremindretallet regerede, om der ved Afstemningen over en saadan Tillids-erklæring kun havde rejst sig 12—16 Højremænd. Nej, det vilde slet ikke have set parodisk ud; men saa vilde det ærede Medlem og hans Parti mulig have faaet Øjnene op for, at det, at vi havde et saadant Mindretals-Regimente, var en Parodi paa Forfatningen. Men skønt det ærede Medlem er saa ængstelig ved Parlamentarismen og ved at anerkende, at det nuværende Ministerium sidder som et parlamentarisk Ministerium, kom han dog i Slutningen af sit Foredrag paa en Maade til at anerkende dette, idet han sagde, at denne Regering var den eneste parlamentarisk mulige. Det er netop Sagen, at vi kunne have en hvilken som helst anden Regering som et Forsøg, Eksperiment eller hvad man nu vil kalde det, men den eneste politisk mulige Regering er den, der sidder i Overensstemmelse med Folketingets Flertal, den parlamentariske Regering. Det forekommer mig, at idet det ærede Medlem anerkender, at denne Regering er den eneste politisk mulige Regering, fordi den sidder i Kraft af Folketingets Flertal — det er jo dens Livsbetingelse — er det ærede Medlem jo ikke fri for at anerkende, at vi have parlamentariske Tilstande. Jeg tror, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds bør tage sig lidt i Vare. Det ærede Medlem kunde ellers let komme til at underkrive en Erklæring en af Dagene.

Dernæst vil jeg gerne udtale min Tilslutning til Udtalelserne om, at vi burde se Tiden lidt an, inden vi foretage Rettelser i Skattelovene. Der kan jo tvistes, om Skylden ligger hos Loven eller Lig-

ningsmyndighederne. Jeg tror, at Skylden ligger hos Ligningsmyndighederne. Men naar man fra somme Sider vil gøre gældende, at der har været Mangel paa god Villie hos disse eller Mangel paa Evne til at kunne forstaa, vil jeg tillade mig at tage dem i Forsvar. Selv om Loven ikke direkte har nogen Skyld, det er jeg paa det rene med, har dog den korte Tid, der var til at gøre sig Forholdene klare, bevirket, at Lovgivningsmyndighederne somme Steder, selv om de have haft den ærligste og bedste Villie, have taget fejl. Vi maa jo huske paa, at det var et temmelig stort Arbejde, et forholdsvis nyt Felt for Ligningsmyndighederne at bevæge sig paa, og dernæst indtraf der ogsaa den Omstændighed, at vi i dette Aar havde Sogneraadsvalg, hvor Halvdelen af Sogneraadene fik ny Medlemmer, mange Steder ogsaa en ny Sogneraadsformand. Det kan ogsaa have gjort sit til, at man har haft Vanskelighed ved at sætte sig ind i Forretningsgangen, naar disse Love skulde føres ud i Livet. Jeg er uenig med det ærede Medlem for Svinninge, naar han mente, at vi saa snart som muligt skulde tage fat paa Skattelovens Revision, Jeg tror, vi skulle prøve dem en lille Smule endnu, vi kunde ellers let komme til at gøre Rettelserne værre end Fejlene. Det er nemlig min Overbevisning, at Reglerne ikke virke ganske ens i de forskellige Sogne. I Sogne, hvor der udelukkende er Gaardejere og hvilstillede Parcellerister og kun enkelte jordløse Husmænd, virke de anderledes end i de Sogne, hvor der er store Jordegodsbesiddere og nogle ganske faa Selvejergaardmænd og ellers for Resten Fæste- og Lejehusmænd og Arbejdsmand.

Jeg skal dernæst tillade mig et Par saglige Bemærkninger: Jeg vil bede undskylde, ja, endogsaa levere et lille Forsvar for, at vi faa saa mange lokale Betragtninger ved Finanslovens 1ste Behandling. Jeg tror, at det grunder sig netop paa Tillid til den nuværende Regering. Da vi havde Højreregering, var den almindelige Opfattelse blandt Vælgerne: Hvad kan det hjælpe at fremdrage dette eller hint paa Rigsdagen; de store hænge sammen som Ærteham. Nu er det derimod Vælgernes Opfattelse, at naar Administrationen faar at vide, hvad Vælgerne mene, der kan rettes, vil det blive rettet, for saa vidt det er muligt. Derfor skal man ikke altid opfatte Vælgernes Kritik som et Udslag af Misfornøjelse, men netop som et Udslag af Tilliden til, at Regeringen vil rette Fejlen, saafremt det lader sig gøre.

Det har været Praksis, i hvert Fald i